

3. ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΠΟΦΟΙΤΗΣΗ

Ο συνοπτικός Πίνακας 13 μας δείχνει ότι μετά την αποφοίτηση η πλειοψηφία των πτυχιούχων του ΤΚΠΚ που απάντησαν , και οι οποίες είναι γυναίκες χωρίς στρατιωτικές υποχρεώσεις , στράφηκε στην αναζήτηση εργασίας κατά ένα υψηλό ποσοστό 45,7%. Η πλειοψηφία των ανδρών πήγε στο στρατό. Ένα πολύ μικρό ποσοστό 3% συνέχισε προπτυχιακές σπουδές σε άλλο συγγενές Τμήμα Κοινωνικών, Οικονομικών, κι Επιστημών της Αγωγής . Ένα 5% πήρε σεμινάρια επαγγελματικής κατάρτισης και τελικά μόνο 18, δηλαδή το 17% συνέχισε σπουδές σε μεταπτυχιακό επίπεδο.

3.1. ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ

Στον Πίνακα 14 εμφανίζεται ότι 14 πτυχιούχοι δηλαδή το 13, 2% αυτών που απάντησαν ότι συνέχισαν μεταπτυχιακές σπουδές, επεδίωκαν την απόκτηση του πρώτου μεταπτυχιακού διπλώματος Masters και 8 (7, 5 %) Διδακτορικό Δίπλωμα, εκ των οποίων 4 προέρχονται απ' αυτούς που επιδιώκουν πρώτα το Masters. Οι περισσότεροι όλων αυτών πήγαν στο εξωτερικό κυρίως για το Masters και η μεγάλη πλειοψηφία τους στη Μεγάλη Βρετανία, και μόνο 5 έκαναν μεταπτυχιακά στην Ελλάδα κατά τη στιγμή της έρευνας κυρίως στο Πάντειο και στο Πανεπιστήμιο Αθηνών . Στην Ελλάδα σπουδάζουν κυρίως θέματα Κοινωνικής μορφολογίας , Κοιν/γία των ΜΜΕ, περιβαλλοντολογική Κοιν/γία , Πολιτική Επιστήμη , ενώ στο εξωτερικό Ευρωπαϊκή Κοινωνική Πολιτική, Κοινωνική Εργασία, Δημογραφία, Κοινωνική Ανθρωπολογία, Ευρωπαϊκές Σπουδές , και άλλα.

Ελάχιστοι είναι αυτοί (μόνο 6 , ποσοστό 5,7%) που μας δήλωσαν ότι δεν επιθυμούν να κάνουν μεταπτυχιακές σπουδές , ενώ το 70, 7 % κατηγορηματικά θα επιθυμούσε μεταπτυχιακές σπουδές και επιπλέον ένα 22% δηλώνει ότι ίσως θα συνέχιζε αν μπορούσε.

Στον Πίνακα 15, δηλώνονται τα εμπόδια για την συνέχιση μεταπτυχιακών σπουδών, με πρώτα τα οικονομικής φύσεως (59,1%), δεύτερον τα προσωπικά και τρίτον τα οικογενειακά εμπόδια. Η σειρά των εμποδίων δεν αλλάζει κατά φύλο, αν και για τις γυναίκες, οι οποίες βέβαια υπερ- αντιπροσωπεύονται, τα ποσοστά είναι διπλάσια. Με βάση άλλες απαντήσεις οι μεταπτυχιακές σπουδές δεν είναι προνόμιο των πτυχιούχων με υψηλό οικογενειακό εισόδημα, αλλά κατανέμονται σχεδόν αναλογικά σε όλες τις εισοδηματικές κατηγορίες. Ούτε είναι αυτές μόνο για τους άριστους φοιτητές , αφού μόνο το 1/3 από αυτούς έκανε τη στιγμή της έρευνας μεταπτυχιακά . [1]

3.2. ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ ΚΑΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Όπως εμφανίζεται στον Πίνακα 16, το 60 % των πτυχιούχων που απάντησαν δηλώνουν ότι εργάζονται όταν συμπλήρωναν το ερωτηματολόγιο και το υπόλοιπο 40% όχι. Είναι φυσικό η πλειοψηφία των εργαζομένων να ανήκει στα πρώτα 2-3 χρόνια αποφοίτησης 1991-1993, ενώ η πλειοψηφία των ανέργων στα 2 τελευταία χρόνια 1994- 96 αφού τα ποσοστά ανεργίας στην Ελλάδα τα τελευταία χρόνια έχουν αυξηθεί σημαντικά . [2] Στον Πίνακα 17 φαίνεται ότι 82% των πτυχιούχων που απάντησαν είναι άνεργοι πάνω από δύο χρόνια , ενώ ένα 16 % από αυτούς είναι άνεργοι για διάστημα από 6 έως 12 μήνες όπως άλλωστε συμβαίνει για τους περισσότερους νέους στην Ελλάδα την περίοδο αυτή [3].

Σύμφωνα με τον Πίνακα 18 το 62% αυτών που δεν εργάζεται ψάχνει για εργασία, ενώ το 36% όχι, (μεγάλο ποσοστό του οποίου ανήκει σε πτυχιούχους, κυρίως γυναίκες, που έχουν απογοητευθεί για την προοπτική ευρέσεως εργασίας.) Είναι ενδιαφέρον ότι η συντριπτική πλειοψηφία 73,4% αυτών που εργάζονται, δηλώνει ότι αναζητά άλλη εργασία και μόνο το 25% δεν αναζητά (βλέπε Πίνακα 19) . Απ' αυτούς που συνολικά αναζητούν εργασία το 58,6 % θα επιθυμούσε μια θέση στο δημόσιο ενώ το 28, 6 % στον ιδιωτικό τομέα.

Στους τρόπους αναζήτησης εργασίας μας δήλωσαν συντριπτικά πρώτο (76,3%) τις μικρές αγγελίες στον ημερήσιο τοπικό και Αθηναϊκό τύπο. Δεύτερος τρόπος , πολύ απέχων από τον πρώτο , 10,3% , είναι διαμέσου συγγενών και γνωστών και έπεται το "πολιτικό μέσον" με 5,2%, ενώ ο ΟΑΕΔ, και τα ιδιωτικά γραφεία ευρέσεως εργασίας χρησιμεύουν ,όπως δηλώνεται, μόνο για το 2% .

Στον Πίνακα 20 βλέπουμε ότι σχεδόν οι μισοί 49,2% εργάζονται ως μισθωτοί στον ιδιωτικό τομέα, και 22,2 % στο δημόσιο. Απ' όλους αυτούς πλήρως απασχολημένοι είναι το 65,6% και μερικώς το 32,8% . Επί πλέον, το 8% αυτοαπασχολούνται και ένα 6,3 % εργάζεται σε οικογενειακή επιχείρηση [4]. Το γεγονός ότι υψηλότερο ποσοστό απασχόλησης των πτυχιούχων Κοινωνιολογίας εμφανίζεται στην κατηγορία μισθωτοί στον ιδιωτικό τομέα οφείλεται στην απασχόλησή τους στην παραπαιδεία. Πράγματι αυτό επιβεβαιώνεται από τις απαντήσεις τους στην ερώτηση για το ακριβές είδος της εργασίας που οι πτυχιούχοι μας κάνουν . Στη μεγάλη τους πλειοψηφία 23,3% δούλεψαν ως φροντιστές σε ιδιωτικά φροντιστήρια, στο μάθημα της κοινωνιολογίας, όταν ήταν μάθημα δέσμης, και τα τελευταία χρόνια από ανάγκη διδάσκουν πολιτική οικονομία . Ακολουθούν με πολύ μικρότερο αλλά σημαντικό ποσοστό 10% οι εργαζόμενοι ως αγρότες / μανάβηδες σε λαϊκές αγορές , οι περισσότεροι των οποίων οι γονείς είναι αγρότες. 8,3% είναι οι εργαζόμενοι ως ωρομίσθιοι καθηγητές σε ΤΕΙ και ΙΕΚ, και περίπου στο ίδιο ποσοστό είναι αυτοί που στηρίζουν προγράμματα πληροφορικής , διοικητικοί υπάλληλοι, και γραμματείς σε διάφορες επιχειρήσεις - όλες γυναίκες-, και πωλητές/ ταμίες σε σούπερ-μάρκετ. Ακολουθεί το επάγγελμα του σερβιτόρου, στο οποίο όπως ήδη αναφέραμε, αρκετοί έχουν εμπειρία, εργαζόμενοι κατά τη διάρκεια των σπουδών τους στο Ρέθυμνο. Έπονται με μικρότερα ποσοστά 3,3% οι εργαζόμενοι ως ερευνητές, ασφαλιστικοί σύμβουλοι, λογιστές , εργαζόμενοι στα ΜΜΕ ως δημοσιογράφοι και υπάλληλοι. Οι πτυχιούχοι μας εργάζονται ακόμα ως οδηγοί ταξί , και σε οικογενειακές επιχειρήσεις όπως ταβέρνες, καθαριστήρια , κλπ.

Στην ανοιχτή ερώτηση "τι είδους εργασία ακριβώς θα θέλατε να κάνετε" οι περισσότεροι δηλώνουν κοινωνιολόγοι στην εκπαίδευση, μετά ερευνητές και σύμβουλοι ή κοινωνικοί λειτουργοί σε οργανισμούς και ιδρύματα, και γενικά μια απασχόληση σχετική με τις κοινωνιολογικές τους σπουδές.

Όσον αφορά τη χρησιμότητα του πτυχίου κοινωνιολογίας για την πρόσληψη τους όσοι εργάζονται ως μισθωτοί , αυτό ως τυπικό προσόν πτυχίου ΑΕΙ είναι χρήσιμο γενικά μόνο για το 20,4% και ως συγκεκριμένο πτυχίο κοινωνιολογίας μόνο για το 26,5 % (βλ.

Πίνακα 21) [5]. Συγκριτικά σε σχέση με άλλους παράγοντες που συνέβαλαν στην εύρεση εργασίας , όπως οι γνωριμίες γνωστών και συγγενών, η γνώση ξένων γλωσσών, το πολιτικό μέσον, [6] κλπ, το πτυχίο κοινωνιολογίας συνέβαλλε πολύ έως πάρα πολύ για το 45% των εργαζομένων, ενώ λίγο έως καθόλου για το 55,1%, (καθόλου στο 32%) των εργαζομένων (βλ. Πίνακα 22). Στην ερώτηση "πόσο χρήσιμες είναι οι γνώσεις σας από την σπουδή της κοινωνιολογίας για την εκτέλεση της εργασίας σας;" πολύ - πάρα πολύ απαντά το 35, 6 % , ενώ λίγο, ελάχιστα , καθόλου το 64,3 % και απ' αυτούς το 30% δηλώνουν καθόλου. Οι απαντήσεις αυτές αντανακλούν το γεγονός ότι η Κοινωνιολογία δεν είναι ούτε καθιερωμένη ως επάγγελμα στην αγορά εργασίας , ούτε υπάρχει ζήτηση για τις γνώσεις της που θα μπορούσαν να συμβάλλουν στην επίλυση των κοινωνικών προβλημάτων στην Ελλάδα.

Το μηνιαίο καθαρό εισόδημα των εργαζομένων μισθωτών πτυχιούχων για τους περισσότερους απ' αυτούς 58,3% δεν υπερβαίνει τον κατώτερο νόμιμο μισθό των 150.000 δρχ. Για ένα ποσοστό 26,4 % κυμαίνεται από 150.000-250.000 δρχ., και μόνο για ένα 15,3% το μηνιαίο καθαρό εισόδημα υπερβαίνει τις 250.000 δρχμ Ένα πολύ ελάχιστο ποσοστό των εργαζομένων αποφοίτων 2,85 παίρνει μισθό πάνω από τις 350.000.δρχ. μηνιαίως (βλ. **Πίνακα 23**). Με βάση τον πολύ χαμηλό μισθό για την πλειοψηφία των μισθωτών πτυχιούχων μας θ' ανέμενε κανείς να δηλώνουν και πολύ υψηλά ποσοστά δυσαρέσκειας για τις οικονομικές απολαβές τους . Σχετικά δυσαρεστημένοι - πολύ δυσαρεστημένοι είναι μόνο το 42%, ενώ σχετικά -πολύ ικανοποιημένοι δηλώνουν το 58%. Αυτό εύκολα εξηγείται, διότι κάθε απόφοιτος έχει επίγνωση της μεγάλης ανεργίας που μαστίζει τους νέους πτυχιούχους και τη δυσκολία εύρεσης μιας ικανοποιητικά αμοιβόμενης απασχόλησης. Γι αυτούς ακριβώς τους λόγους, όπως βλέπουμε στον **Πίνακα 24** σχετικά - πολύ δυσαρεστημένοι με την παρούσα εργασία τους δηλώνουν μόνο το 26%, ενώ σχετικά -πολύ ικανοποιημένοι δηλώνει το 71% . Επίσης παρά το γεγονός ότι στην πλειοψηφία τους ετεροαπαχολούνται με χαμηλό μισθό σε άσχετες εργασίες με τις κοινωνιολογικές τους σπουδές , σχετική ως μεγάλη δυσαρέσκεια με το περιεχόμενο της εργασίας τους δηλώνει μόνο το 30%, ενώ το 66,7% δηλώνει σχετικά έως πολύ ικανοποιημένο απ' αυτό.

4. ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗ ΑΠΟ ΤΙΣ ΣΠΟΥΔΕΣ ΣΤΟ ΤΚΠΚ ΚΑΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

Θα αναμέναμε η έκφραση δυσαρέσκειας για τη μη συμβολή των κοινωνιολογικών σπουδών στην επαγγελματική αποκατάσταση των πτυχιούχων , όπως αυτή έχει ήδη διαφανεί και εκφράζεται ηχηρότατα στο παρακάτω κεφάλαιο μας " Η φωνή των Πτυχιούχων μας, " να είχε επηρεάσει αρνητικά το βαθμό ικανοποίησης τους και την όλη αξιολόγηση του ΤΚΠΚ από αυτούς. Οι απαντήσεις τους όμως , όπως καταγράφονται στον **Πίνακα 25**, μας διαψεύδουν ευχάριστα. Στην ερώτηση "πόσο ικανοποιημένοι είστε γενικά από τις σπουδές σας στο ΤΚΠΚ;" συνολικά δηλώνουν "πολύ - πάρα πολύ" 83,3%, ενώ "λίγο" το 12,7 % , ελάχιστα 3% και καθόλου 1% . Δηλαδή λίγο - καθόλου ικανοποιημένοι δηλώνει μόνο το μόνο το 16,6 % . Επίσης στην ερώτηση « πώς αξιολογείτε την ποιότητα των σπουδών σας στο ΤΚΠΚ» μόνο ένα 2% την κρίνει κακή και 11,5% μέτρια , ενώ 61,5% καλή και 25% πολύ καλή .

Σε άλλες ερωτήσεις που καλούνται όσοι έχουν εμπειρία από άλλα Τμήματα κοινωνικών επιστημών του ΠΚ , άλλων Ελληνικών ΑΕΙ ή και του εξωτερικού, όπως οι φοιτητές που συμμετείχαν στα προγράμματα Erasmus / Socrates και οι μεταπτυχιακοί να συγκρίνουν το ΤΚΠΚ με αυτά, μόνο το 23,7 κρίνει το ΤΚΠΚ ως χειρότερο και ένας μόνο (2,6%) απάντησε ως πολύ χειρότερο, ενώ 31,6 % το θεωρεί εξίσου καλό και ένα περίπου 8% ως ανώτερο. Βέβαια, στις ερωτήσεις αυτές ένα σημαντικό ποσοστό γύρω στο 30% απέφυγε ν' απαντήσει.

Στην ερώτηση αν θα επιλέγανε πάλι ως υποψήφιοι ΑΕΙ να σπούδαζαν ξανά Κοινωνιολογία , αρνητικά απαντά μόνο το 30% , ίσως / δεν ξέρω το 23% και θετικά το 47% του δείγματος (βλ. **Πίνακα 26**). Επίσης, η συντριπτική πλειοψηφία, ποσοστό 56,6% των αποφοίτων του δείγματος, θα σύστηνε το ΤΚΠΚ σε άλλους υποψηφίους ΑΕΙ, ενώ μόνο το 11,3 % δεν θα το έκανε, και ένα ποσοστό 32% δεν έχει σταθερή άποψη (βλ. **Πίνακα 27**).

Αν θα είχαν ξανά να επιλέξουν μεταξύ των δύο Τμημάτων Κοινωνιολογίας, ποσοστό 86,4 % του δείγματος θα επέλεγε ως πρώτη προτίμηση το ΤΚΠΚ και μόνο το 12% των αποφοίτων του δείγματος θα προτιμούσε το Τμήμα Κοιν/γίας του Παντείου .

Εμπόδια τα οποία κατά την γνώμη μας, θα μπορούσαν να επηρεάσουν αρνητικά το επίπεδο σπουδών και άρα και την ικανοποίηση των πτυχιούχων από τις σπουδές τους όπως π.χ. το γεγονός ότι το Τμήμα ΚΠΚ δεν ήταν αυτονομημένο καθ' όλη τη διάρκεια των σπουδών των πτυχιούχων του δείγματος- αυτονομήθηκε μόλις το 1997 - αποτελούσε πρόβλημα λίγο ως καθόλου 36,8%, ενώ ήταν πρόβλημα πολύ ως πάρα πολύ για το 49% από τους πτυχιούχους που απάντησαν. Επίσης το γεγονός ότι η βασική αρνητική συνέπεια της μη αυτονομίας του Τμήματος ήταν να μην έχει πολλά μέλη ΔΕΠ, και η πλειοψηφία των διδασκόντων αποτελούσαν συμβασιούχοι με το Π.Δ. 407, αποτελούσε πρόβλημα : πολύ ως πάρα πολύ μόνο για το 20% , λίγο 33% και καθόλου για το 40% (βλ. **Πίνακα 28**). Διαφορά στη γενική διδακτική απόδοση μεταξύ μελών ΔΕΠ και συμβασιούχων διδασκόντων υπήρχε μόνο για το 30% ενώ για το 55% όχι. Το ότι στην πλειοψηφία τους οι διδάσκοντες δεν έμεναν στο Ρέθυμνο ήταν πρόβλημα: λίγο - καθόλου για το 52,4% ενώ πολύ - πάρα πολύ για το 42% (βλ. **Πίνακα 29**). [7].

Η σχετικά εύκολη αποφοίτηση για τη μεγάλη πλειοψηφία των πτυχιούχων όπως ήδη επισημίναμε και το υψηλό ποσοστό βαθμολόγησης Λίαν Καλώς στο πτυχίο φαίνεται να οφείλεται και στο αρνητικό φαινόμενο της αντιγραφής στις εξετάσεις. Όπως δείχνει ο **Πίνακας 30** μόνο το 36,5% δήλωσε ότι δεν έχει αντιγράψει, ενώ το 55,8 απάντησε ότι έχει αντιγράψει . Απ' αυτούς 31,7% μία φορά, 24% πάνω από δύο φορές , και ένα 3% πολλές φορές . Δυστυχώς και στις τρεις αυτές κατηγορίες αντιγραφικών ανήκει κατά δήλωσή του και ένας αριστούχος . Είναι ενδεικτικό ότι στην σχετική ερώτηση δεν απάντησε το 8% του δείγματος. Επί πλέον οι περισσότεροι, δηλαδή το 86,4% δήλωσαν ότι είχαν αντιληφθεί άλλους ν' αντιγράφουν από μια φορά 5,8%, πάνω από 2 φορές 18,4% και πολλές φορές 62,1%. Μόνο το 6,8 % δεν είχε αντιληφθεί αντιγραφή και 6,6% δεν απάντησε . Εξ ίσου λυπηρό είναι ότι περισσότεροι δήλωσαν ότι η αντιγραφή των άλλων τους ενοχλούσε λίγο (20,2%) ως καθόλου (34,6%). Δηλαδή το 54,8%-ποσοστό που σχεδόν ισούται, και είναι και λογικό βέβαια , με το ποσοστό των αντιγραφικών ανεχόταν την αντιγραφή των άλλων . Σχετικά λιγότεροι είναι αυτοί που η αντιγραφή τους ενοχλούσε πολύ (22,1%) ως πάρα πολύ (12,5%) συνολικά δηλαδή το 34,6% του δείγματος, ποσοστό που πλησιάζει εκείνο των μη αντιγραφικών. Ένα ποσοστό 10,6% δεν απάντησε .

[1] Υπήρχε και πτυχιούχος με βαθμό Καλώς μόνο στο πτυχίο της , η οποία έκανε μεταπτυχιακά στην Αγγλία.

[2] Με βάση έγκυρες στατιστικές της Ε.Ε. για τα έτη 1994-1997 στην Ελλάδα το ποσοστό ανεργίας των νέων ηλικίας κάτω από 25 ετών από 22,9% που ήταν το 1991, έχει ανεβεί το 1997 στο 31% (με γενικό ποσοστό ανεργίας 10,3%). Η ανεργία πλήττει περισσότερο τις γυναίκες 40,6% παρά τους άνδρες 22,1%. Τα ποσοστά αυτά φέρνουν την Ελλάδα τρίτη στην Ε.Ε. στον τομέα της ανεργίας μετά την Ισπανία (39,1%) και την Ιταλία (33,1%) . βλ. Eurostat, vol 8/9, 1998. Το έτος 1993 το ποσοστό ανεργίας των πτυχιούχων ΑΕΙ ηλικίας 25-29 χρόνων έφθανε το 24,3% για τους άνδρες και το 27,2% για τις γυναίκες . Το 1995 οι πτυχιούχοι ΤΕΙ και ΑΕΙ και οι μεταπτυχιακοί αποτελούσαν συνολικά το 21,8% των ανέργων βλ. «Οι νέοι τα κατεξοχήν θύματα της ανεργίας» στο Ενημέρωση ΙΝΕ, ΓΣΣΕΕ, τευχ. 20, Δεκέμβριος 1996: 2-13

[3] Το 1993, οι νέοι στην Ελλάδα αντιμετώπιζαν μακράς διάρκειας ανεργία . Ποσοστό 50,1% των νέων ήταν άνεργοι για διάστημα μεγαλύτερο των 12 μηνών και 41,1% για διάστημα μέχρι 11 μήνες . ΕΣΥΕ Ετήσια Έρευνα Εργατικού Δυναμικού για το 1993 βλ. Delekas D & Kontolemis Z. 1997 "Labour market Performance and Institutions in Greece in South European Society and Politics, vol. 2(2) : 80-114

[4] Τα ποσοστά αυτά είναι σχεδόν αντίστοιχα με το ποσοστό απασχολούμενων πτυχιούχων Κοινωνιολογίας του Παντείου . Ως μισθωτοί στον ιδιωτικό τομέα απασχολούνται 45,5% και οι αυτοαπασχολούμενοι είναι 23,3% . Σε οικογενειακή επιχείρηση εργάζονται 6,3% και στο δημόσιο 25% .βλ. Γετίμη /Δεδουσόπουλου (1995) ο.π.π. Πίνακας 62 σ. 81

[5] Τα ποσοστά αυτά είναι πολύ χαμηλότερα από εκείνα των Πτυχιούχων των Κοινωνικών και Πολιτικών επιστημών στους οποίους σύμφωνα με προγενέστερη έρευνα του ΕΚΚΕ, το πτυχίο ήταν απαραίτητο τυπικό προσόν στο επάγγελμα που ασκούσαν για το 56,2% και δεν χρειαζόταν μόνο στο 20.8% των πτυχιούχων . Κασμάτη Κ. 1991 Έρευνα για τα Κοινωνικά χαρακτηριστικά της απασχόλησης, ΕΚΚΕ, σ. 266

[6] Από αδημοσίευτη έρευνα αποφοίτων Λυκείου και πτυχιούχων του Χρ. Κάτσικα και Γ. Καββαδία προκύπτει ότι τα στοιχεία που πρέπει να διαθέτει ένας πτυχιούχος για να βρει δουλειά είναι οι γνωριμίες και οι διασυνδέσεις, 49% και το πολιτικό μέσον, 47%. Αντίθετα το υψηλό εκπαιδευτικό επίπεδο φαίνεται να παίζει μηδαμινό ρόλο, 1%. βλ. Κάτσικας, Χ. Καββαδίας, Γ.Κ. (1996) Η ανεργία των πτυχίων σς. 61-68 Πίνακα 6 σ. 68

[7] Ικανοποίηση φαίνεται επίσης να προέρχεται από την καλή ως πολύ καλή για το 86,7% λειτουργία της Γραμματείας του Τμήματος , η οποία χαρακτηρίζεται ως μέτρια μόνο από το 10,5% και κακή μόνο από 2 (1,9%) απαντήσεις.
